

ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ Η ΛΑΤΡΕΙΑ;

(Απόσπασμα από το βιβλίο μου, «Το Βιβλίο της Αποκάλυψης Αποκωδικοποιήθηκε!», σελίδες 192-198)

Στα εδάφια Αποκάλυψις 5[ε΄]:7,8, διαβάζουμε:

«Και ήρθε και πήρε το βιβλίο από το δεξί χέρι εκείνου που κάθεται επάνω στον θρόνο. Και όταν πήρε το βιβλίο, τα τέσσερα ζώα και οι 24 πρεσβύτεροι έπεσαν μπροστά στο Αρνίο, έχοντας κάθε ένας κιθάρες, και χρυσές φιάλες γεμάτες από θυμιάματα, οι οποίες είναι οι προσευχές των αγίων»»

Εξήγηση εδαφίων 7 και 8

Όταν το Αρνίο, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, πήρε το βιβλίο από το χέρι του Θεού, **τα τέσσερα ζώα και οι είκοσι τέσσερις πρεσβύτεροι έπεσαν μπροστά στο Αρνίο** --- μια κλασσική μορφή λατρείας η οποία ανήκει μόνο στον Θεό· και **αντίθετα από τον άγγελο των εδαφίων Αποκάλυψις 22 [κβ΄]:8,9, το Αρνίο την δέχτηκε.**

Ανήκει στον Ιησού η προσκύνηση και η λατρεία;

Ας κάνουμε σκέψεις πάνω στα επόμενα σημεία:

1. Εάν ο Ιησούς ήταν δημιουργημα, και συνεπώς μέρος της κτίσεως, η απάντηση είναι: **«ΟΧΙ!»** Η λατρεία του προσώπου του θα καθιστούσε **λατρεία της κτίσης!** Ο Θεός είναι και πάντοτε ήταν εναντίον εκείνων που *«... λάτρευσαν την κτίση, παρά εκείνον που την έκτισε, ο οποίος είναι άξιος εulογίας στους αιώνες.»* (Ρωμαίους 1[α΄]:25)

2. Εάν ο Ιησούς ήταν κάποιος «άλλος Θεός» (με μικρό «Θ» όπως κηρύττουν εκείνοι που δεν Τον γνωρίζουν), μικρότερος από τον Πατέρα, και έξω από την άκτιστη Θεότητα ΓΧΒΧ, η λατρεία του προσώπου του ως κάποιου «άλλου Θεού», θα αποτελούσε μια πράξη ανυπακοής προς τις εντολές που έδωσε ο Θεός Γιαχβέ στον Μωυσή: *«Μη έχης άλλους Θεούς πλην εμού. Μη κάμης εις σεαυτόν είδωλον, μηδέ ομοίωμα τινός όσα είναι εν τω ουρανώ άνω, ή όσα εν τη γη κάτω ή όσα εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης μη προσκυνήσης αυτά μηδέ λατρεύσης αυτά· διότι εγώ Κύριος (ΓΧΒΧ) ο Θεός σου είμαι Θεός ζηλότυπος»* (Εξοδος 20[κ']:3-5).

«Προσκυνώ» σημαίνει: Προσπίπτω ενώπιον των θεών, τιμώ, λατρεύω, σέβω.

«Λατρεύω» σημαίνει: «Υπηρετώ», είμαι υπόδουλος, εργάζομαι επί μισθώ, (εκ του ουσιαστικού **λάτρις** = εργάτης, υπηρέτης).

Όταν ένας προσκυνεί κάποιον ή κάτι λατρευτικά, εκδηλώνει θρησκευτική λατρεία και σεβασμό προς αυτό το άτομο ή πράγμα. Και το ότι «λατρεύει» κάποιον, εννοεί ότι τον «υπηρετεί», ότι είναι δούλος του.

Από τα παραπάνω αντιλαμβανόμαστε ότι ο Θεός ΓΧΒΧ δεν επιτρέπει στο λαό Του να «προσκυνήσει λατρευτικά» ούτε και να «λατρέψει», δηλαδή να «δουλέψει» ή να «υπηρετήσει» κάποιον άλλον θεό, εκτός απ' Αυτόν, διότι είναι Θεός που απαιτεί **αποκλειστική αφοσίωση!**

Σημείωση: Μια και εξηγώ περί λατρείας, πρέπει να τονίσω ότι η προσευχή είναι λατρεία. Εκείνοι που προσεύ-

χονται σε κάποιο κτίσμα είναι ένοχοι λατρείας της κτίσης!

Δείχνουν οι Γραφές ότι ο Κύριος Ιησούς Χριστός είναι άξιος να λάβει προσκύνηση και λατρεία;

Ας κάνουμε σκέψεις πάνω στα εδάφια που ακολουθούν:

1. Όταν ο προφήτης Δανιήλ είχε ένα όραμα περί του «*Υιού του ανθρώπου*», για τον Ιησού εν σαρκί, έγραψε: «*Και είδα σε οράματα της νύχτας, και ξάφνου, ένας σαν Υιός ανθρώπου ερχόταν μαζί με τα σύννεφα του ουρανού, και έφτασε μέχρι τον Παλαιό των ημερών, και τον έφεραν μέσα, μπροστά του. Και του δόθηκε η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, για να τον λατρεύουν όλοι οι λαοί, τα έθνη, και οι γλώσσες· και η εξουσία του είναι αιώνια εξουσία, η οποία δεν θα παρέλθει, και η βασιλεία του, η οποία δεν θα φθαρεί.*» (Δανιήλ 7 [ζ']:13,14).

Από τα παραπάνω εδάφια βλέπουμε ότι ενώ ο Θεός είχε απαγορεύσει τη λατρεία και την προσκύνηση άλλων, εδώ λέει ότι όλα τα έθνη, οι λαοί και οι γλώσσες **θα λατρεύσουν (δουλεύσουν) τον Ιησού!**

2. Ενώ στα εδάφια Ησαΐας 45[με']:22,23 ο Θεός λέει: «*Ρίξτε το βλέμμα σας σε μένα, και σωθείτε, όλα τα πέρατα της γης· επειδή, εγώ είμαι ο Θεός, και δεν υπάρχει άλλος. Ορκίστηκα στον εαυτό μου ... ότι: Κάθε γόνατο θα λυγίσει σε μένα, κάθε γλώσσα θα ορκίζεται σε μένα*», στην προς Φιλιππησίους επιστολή 2[β']:10,11, ο Παύλος λέει: «*ώστε στο όνομα του Ιησού να λυγίσει κάθε γόνατο επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων· και κάθε γλώσσα να ομολογήσει ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος*, («Κύριος»

= Γιαχβέ: Ρωμαίους 10[ι']:9,12-14) *σε δόξα του Πατέρα Θεού.*»

Με άλλα λόγια, ενώ στην Παλαιά Διαθήκη ο Θεός λέει ότι **δεν υπάρχει άλλος Θεός**, και ορκίζεται στον εαυτόν Του ότι **κάθε γόνατο θα προσκυνήσει Αυτόν**, στην Καινή Διαθήκη βλέπουμε ότι **κάθε γόνατο θα προσκυνήσει τον Ιησού!**

3. Στην προς Εβραίους επιστολή, διαβάζουμε **περί του Ιησού:**

«Και ας προσκυνήσουν σ' αυτόν όλοι οι άγγελοι του Θεού». (Εβραίους 1[α']:6)

Παρακαλώ σημειώστε: Το ρήμα «*προσκυνώ*» στο παραπάνω εδάφιο βρίσκεται και στο Αποκάλυψις 22:9. Εκεί, ακούμε τον άγγελο να λέει στον Ιωάννη: *«... Πρόσεχε, μη το κάνεις αυτό· επειδή, εγώ είμαι σύνδουλός σου, και των αδελφών σου των προφητών, κι αυτών που τηρούν τα λόγια αυτού τού βιβλίου· τον Θεό προσκύνησε.»*

4. Στο Ματθαίος 14[ιδ']:33 διαβάζουμε ότι οι μαθητές του Ιησού *«... που ήσαν μέσα στο πλοίο, μόλις ήρθαν, τον προσκύνησαν ...»* Εάν ο Ιησούς δεν ήταν Αληθινός και από τη φύση Του Θεός, ίσος με τον Πατέρα και Ένας από την Αληθινή Θεότητα Γιαχβέ, τότε ο Γιαχβέ ο Πατήρ δεν θα επέτρεπε σε άλλους να τον προσκυνήσουν.
5. Από το εδάφιο Ρωμαίους 1[α']:1 μαθαίνουμε ότι ο **απόστολος Παύλος ήταν λάτρης (δούλος) του Ιησού Χριστού!**

6. Από το εδάφιο Ιάκωβος 1[α']:1 μαθαίνουμε ότι **ο Ιάκωβος ήταν λάτρης (δούλος) του Κυρίου Ιησού Χριστού!**
7. Από το εδάφιο Β' Πέτρου 1[α']:1 μαθαίνουμε ότι **ο απόστολος Πέτρος ήταν λάτρης (δούλος) του Κυρίου Ιησού Χριστού!**
8. Από το Ιούδας 1[α']:1 μαθαίνουμε ότι **ο Ιούδας ήταν λάτρης (δούλος) του Κυρίου Ιησού Χριστού!**
9. Από το εδάφιο Πράξεις 7[ζ']:59 μαθαίνουμε ότι **ο Στέφανος προσευχήθηκε στον Ιησού!** Καθώς η προσευχή είναι λατρεία, αντιλαμβανόμαστε ότι **ο Στέφανος λάτρευε τον Κύριο Ιησού Χριστό!**
10. Από το Α' Κορινθίους 1[α']:2 μαθαίνουμε ότι **όλοι οι πρώτοι Χριστιανοί λάτρευαν τον Ιησού διότι προσευχόντουσαν σ' Αυτόν!** Εκεί διαβάζουμε:

«προς την εκκλησία τού Θεού, που είναι στην Κόρινθο, τους αγιασμένους εν Χριστώ Ιησού, τους προσκαλεσμένους αγίους, μαζί με όλους εκείνους που σε κάθε τόπο επικαλούνται το όνομα του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας, που είναι και δικός τους και δικός μας.» (‘Επικαλούμαι’ σημαίνει προσεύχομαι.)

11. Οι ιερείς του αληθινού Θεού Γιαχβέ λατρεύουν, δηλαδή δουλεύουν ή υπηρετούν μόνον Αυτόν. Δεν επιτρέπεται σ' αυτούς να είναι ιερείς «αγγέλων» ή «άλλων Θεών». Διαβάζοντας όμως από την Αποκάλυψη 20[κ']:6, βλέπουμε ότι εκείνοι που έχουν μέρος στην πρώτη ανάσταση είναι **ιερείς του Θεού και του Χριστού**. Επομένως, αφού ο Θεός ΓΧΒΧ επιτρέπει

στους ιερείς Του να είναι ιερείς **και του Χριστού**, αφού τους επιτρέπει να **λατρεύουν τον Ιησού**, τότε, χωρίς καμιά αμφιβολία, **ο Ιησούς, ο μονογενής --- όχι ο μόνος κτισμένος --- Υιός του Θεού, είναι πλήρης και από τη φύση Του Θεός και γι' αυτό το λόγο η λατρεία του ανήκει!**

Οι μαθητές των μαθητών του Κυρίου Ιησού είχαν πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός και Υιός του Θεού, και **χαίρονταν να Τον λατρεύουν**. Ας εξετάσουμε τα γραφόμενα του Πολύκαρπου και του Ιουστίνου:

Πολύκαρπος

Ο Πολύκαρπος, ο οποίος έζησε το 65-155/6 μ.Χ., ήταν Χριστιανός από τη νεότητά του και ήταν μαθητής του αποστόλου Ιωάννη. Ο Ιωάννης τον διόρισε επίσκοπο της εκκλησίας της Ασίας. Τα κάτωθι λόγια είναι μέρος της επιστολής που γράφηκε προς τις εκκλησίες για το θάνατό του:

*«Και ο Πολύκαρπος απάντησε: **Ογδόντα εξ χρόνια Τον υπηρετώ και σε τίποτε δεν μ' έβλαψε. Πώς μπορώ, λοιπόν, να υβρίσω τον βασιλέα και σωτήρα μου;**» (Κεφάλαιο 9).*

Επίσης είπε, *«... **τούτον μεν γαρ υιόν όντα του Θεού προσκυνούμεν ...**» (Το Μαρτύριο του Πολύκαρπου, Κεφάλαιο 17, εδάφιο 12)*

Ιουστίνος

Ο Ιουστίνος έζησε το 95-165 μ.Χ. Ήταν γεννημένος εθνικός και έγινε Χριστιανός στην ώριμη ζωή του. Έγινε ένας από τους μεγαλύτερους υπερασπιστές της Χριστιανικής πίστεως και πέθανε μαρτυρικό θάνατο.

Στα γραφόμενά του, ο Ιουστίνος επανειλημμένα αποκαλεί τον Ιησού «Θεό» και λέει ότι είναι άξιος να λάβει λατρεία. Μιλώντας για εκείνους οι οποίοι είναι Χριστιανοί μόνο κατ' όνομα, στο βιβλίο του «Διάλογος με τον Τρύφωνα», ο Ιουστίνος είπε ότι αυτοί είναι **αθεϊστές, άδικοι, αμαρτωλοί, οι οποίοι ομολογούν τον Ιησού μόνο κατ' όνομα, αντί να Τον λατρεύουν.** (Κεφάλαιο 35)

Στην «**Β' Απολογία**» του, ο Ιουστίνος έγραψε:

«τον γαρ από αγεννήτου και αρρήτου Θεού λόγον μετά τον Θεόν προσκυνούμεν και αγαπάμεν»

Έτσι λοιπόν, βλέπουμε ότι οι πρώτοι Χριστιανοί είχαν αναγνωρίσει ότι ο Ιησούς ήταν Ένας από την αληθινή Θεότητα ΓΧΒΧ και τον προσκυνούσαν μαζί με τον Πατέρα, έστω και αν τους οδηγούσε σε θανατική καταδίκη. **Χωρίς καμιά αμφιβολία λοιπόν, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο μονογενής Υιός του ζωντανού Θεού, είναι από τη φύση Του Θεός και είναι άξιος να λάβει λατρεία.**

Είναι αναγκαίο για κάποιον να καταλάβει το παραπάνω συμπέρασμα;

Βεβαίως! Η αναγνώριση του γεγονότος ότι ο Ιησούς είναι από τη φύση Του Θεός και η λατρεία του Προσώπου Του **διαμέσου προσευχής σ' Αυτόν** είναι ζήτημα αιώνιας ζωής ή αιώνιας κατάκρισης (**Ρωμαίους 10[ι']:**1,9,13,14· Ιωάννης 8 [η']:24· 6[στ']:40· 3[γ]:16· Ρωμαίους 8[η']:1). Εκείνοι που έχουν παραπλανηθεί πάνω σ' αυτό το θέμα από τα λεγόμενα 'Χριστιανικά' ιδρύματα που εμπιστεύτηκαν, πρέπει να προσευχηθούν στον Πατέρα Θεό και να του ζητήσουν να τους αποκαλύψει τον ΑΛΗΘΙΝΟ Υιό Του ώστε να προσευχηθούν σ' Αυτόν για να σωθούν (Ιωάννης 6[στ']:44· Γαλάτας 1 [α']:16· Ρωμαίους 10[ι']:14).

Τώρα ας επιστρέψουμε στην εξήγηση των εδαφίων 7,8

Στο τέλος του εδαφίου 8 διαβάζουμε ότι τα τέσσερα ζώα και οι εικοσιτέσσερις πρεσβύτεροι είχαν ο καθένας «*κιθάρες, και χρυσές φιάλες γεμάτες από θυμιάματα, οι οποίες είναι οι προσευχές των αγίων*» Το γεγονός ότι κρατούσαν κιθάρες αποκαλύπτει ότι επρόκειτο να ψάλλουν κάποιον ύμνο στο Αρνίο. Παρακαλώ διαβάστε τα λόγια του ύμνου τους στα εδάφια 9 και 10.